

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Biennii Peripatetici

Complectens Quæstiones Logicales Una Cum Institutionibus Dialecticis Ad Antiquorum Recentiorumque Mentem Resolutas, Nec Non Juxta Modernam Scholarum Peripateticarum Methodum Elaboratas & Explicatas

Kretz, Marquard

Herbipoli, 1749

§. 3. Quænam sint speciales cujuslibet figuræ Regulæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52248)

butum. His enim & aliæ regulæ innituntur. Ad has proinde si quis benè advertat, syllogismorum fallacias, ac vitia facilè deteger. Siquis autem varias, quæ in syllogismis occurrere possunt, fraudes accuratius inspicere cupiat, is utiliter legere per otium poterit Tract. 4. p. 2. *Dialecticæ P. Du Trieu*, Item *Cornæum Tract. 4. Summul. Semery* & alios.

§. III.

Quænam sint speciales cujuslibet figuræ Regulæ?

578. *Dico.* Allatæ hæctenus, & explicatæ generales syllogismorum leges Scaturigines quasi sunt, ex quibus speciales cujuslibet figuræ regulæ derivantur. Hinc specialem non transgredieris regulam, quin contra aliquam ex generalibus pecces. Proinde regulis generalibus jam fusè satis explicatis, superfluum duco, specialibus figuræ cujuslibet regulis diutiùs immorari; eas igitur breviter recensebo, suisque rationibus succinctè stabiliam. Sunt autem sequentes:

REGULÆ PRIMÆ FIGURÆ.

Sit minor affirmans, nec major Particularis.

Complectitur hic versus duplicem primæ figuræ regulam. *Prima est: Ex minore negante nihil sequitur. Ratio est: Quia proceditur à non distributo ad distributum; ut videre est in hoc syllogismo: omnis homo est animal; nullum brutum est homo; ergo nullum brutum est animal: ubi Animal in majori non distribuitur, distribuitur autem in*

Con-

Conclusionem. *Secunda est: Ex majori particulari nihil concluditur. Ratio est: Quia medium non distribuitur: medium enim in majore particulari in qua est subjectum non distribuitur; nec distribuitur in minore affirmativa, in qua est prædicatum, cum minor affirmativa, licet universalis sit, subjectum duntaxat distribuatur. Unde legitimus non est hic syllogismus: Aliquod animal est Leo; Omnis lupus est animal; ergo omnis lupus est Leo. Si dicas: Hic syllogismus: Omnis homo est animal; nullum brutum est homo; ergo aliquod animal non est brutum. Minorem habet negativam, & tamen bene concludit; ergo prima regula fallit. R. D. ant. Et hic syllogismus indirectè concludit in *Fapesmo*. C. Et concludit directè. N. Hæc autem regula intelligenda tantum est de syllogismis directè concludentibus. Si igitur conclusionem directè sic inferas: Ergo aliquod brutum non est animal: Videbis syllogismum vitiosum esse ex ratione regulæ. Idem dic ad syllogismum constantem majore particulari, & indirectè concludentem in *Frisesom*. Quæ ulterius contra has regulas objici possent, vide n. 568. & n. 569.*

REGULÆ SECUNDÆ FIGURÆ.

Una negans præeat, nec major sit specialis.

Duæ porrò regulæ pro secunda figura in hoc carmine continentur. *Prima est: Ex puris affirmativis in secunda figura nihil sequitur. Ratio est: Quia medium non distribuitur, ut videre est in hoc syllogismo: Omne brutum est ani-*

animal; omnis homo est animal; ergo omnis homo est brutum. Secunda est: Ex majori particulari nihil concluditur: proceditur enim à non distributo ad distributum, ut fit, quando dicis: Aliquod animal est homo; nullus equus est homo; ergo nullus equus est animal.

REGULÆ TERTIÆ FIGURÆ.

Sit minor affirmans, conclusio sit specialis.

Leges rursus duas hic versus continet. *Prima est: Ex minore negativa nihil sequitur; transitur enim à non distributo ad distributum; ut vides in hoc syllogismo: Omnis homo est substantia; nullus homo est lapis; ergo aliquis lapis non est substantia. Secunda est: Conclusio sit particularis; aliàs rursus à non distributo ad distributum proceditur; ut in hoc syllogismo: Omne animal vivit; Omne animal est substantia; ergo omnis substantia vivit.*

§. IV.

Quenam sint peculiare syllogismorum compositorum, ac Expositorii Regulæ?

579. Dico 1. Syllogismi Compositi, si resolvi in simplices possint, regulis syllogismorum simplicium diriguntur, quas §. 2. hujus articuli explicavimus. Hinc syllogismus compositus bonus, aut falsus erit, prout simplex, in quem resolvitur bonus aut falsus est. v. g. Hic syllogismus: *Qui dicit hominem esse animal, verum dicit; sed qui dicit hominem esse equum, dicit hominem esse animal; ergo qui dicit hominem esse*

esse